

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα, πρώτον, ισχυρίζεται ότι έχει πρόδηλο έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης, αφού την αφορά άμεσα και την εξαιτουκεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη, και, δεύτερον, προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, και του άρθρου 14 του Κανονισμού 659/1999⁽¹⁾. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή αποφάσισε με την προσβαλλομένη πράξη ότι η από την Ελληνική Δημοκρατία κοινοποιηθείσα πώληση ορισμένων εις την απόφαση αναφερομένων περιουσιακών στοιχείων της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ δεν θα έχει ως αποτέλεσμα την οικονομική συνέχεια μεταξύ αυτής και του ιδιοκτήτη ή των ιδιοκτητών των περιουσιακών στοιχείων που θα πωληθούν. Πρώτον, θεωρεί εσφαλμένα ότι τα πωλούμενα περιουσιακά στοιχεία αντιπροσωπεύουν ένα μέρος μόνον του φάσματος των δραστηριοτήτων της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ, αφού το αληθές είναι ότι αυτά αντιπροσωπεύουν το κύριο φάσμα της δραστηριότητας και ότι αυτά που απομένουν στην κυριότητα της μεταβιβάζουσας είναι οικονομικά απαξιωμένα τα περισσότερα και δεν είναι δυνατόν από μόνα τους να αξιοποιηθούν. Έτσι, το εργοστάσιο στη Λάρυμνα (προς πώληση βάσει του σχεδίου ιδιωτικοποίησης) είναι το κυρίαρχο περιουσιακό στοιχείο αυτής, κυρίως διότι εκεί καταλήγει όλο το εξορυσσόμενο από τα εργοτάξια της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ σε όλη της Ελλάδα μέταλλευμα και εκεί μόνον επεξεργάζεται. Δεύτερον, είναι επίσης εσφαλμένη η προσβαλλομένη και κατά το σημείο που δέχεται ότι τα περιουσιακά στοιχεία που θα δημοπρατηθούν δεν θα ανήκουν στη ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ αλλά στο Ελληνικό Δημόσιο, αφού το αληθές είναι ότι το μεταλλουργικό εργοστάσιο της Λάρυμνας και οι εν γένει εγκαταστάσεις επεξεργασίας μεταλλευμάτων καθώς και οι βοηθητικές εγκαταστάσεις του μεταλλουργικού εργοστασίου δεν θα περιέλθουν ποτέ στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου αλλά θα παραμείνουν και μετά την πιθανή λήξη της Σύμβασης Μίσθωσης των μεταλλευτικών δικαιωμάτων στην κυριότητα της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ, διότι αυτά ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα σ' αυτήν. Ως άμεση συνέπεια των ως άνω παραδοχών είναι ότι η επιχείρηση της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ θα συνεχιστεί από το νέο φορέα-αγοραστή, έτσι ώστε να μην είναι επιτρεπτό να απαλλασσεται αυτός της υποχρέωσης να καταβάλλει στην προσφεύγουσα τα ποσά που της οφείλει η μεταβιβάζουσα ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, αφού ουδόλως ερευνά εάν η υπό εξέταση μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων με βάση το σχέδιο ιδιωτικοποίησης που ετέθη υπ' όψιν της Επιτροπής νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό. Ουδόλως εξέτασε την αγορά του προϊόντος, άλλως, ουδόλως εξαιτουκέυσε την αγορά αυτή και τον κλάδο παραγωγής. Αρκέστηκε μόνο σε δηλώσεις του Ελληνικού Δημοσίου, τις οποίες ουδόλως διερεύνησε ως οφείλει. Δεν ζήτησε στοιχειωδώς ούτε τις απόψεις της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ, παρ' ότι είναι ευθέως θυγόμενη από την απόφασή της, παραβιάζοντας έτσι θεμελιώδη δικαιώματα της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ, όπως κυρίως της ίσης μεταχείρισης απέναντι στο Ελληνικό Δημόσιο, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς τα όργανα της Ένωσης, της ακρόασης αυτής, πριν εκδώσει απόφαση που την αφορά.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από τον ισχυρισμό ότι η προσβαλλομένη εμπεριέχει αντιφατικές παραδοχές που καθιστούν την απόφαση αυτή ανατιολογήτη και ακυρωτέα. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ενώ η Επιτροπή στην προσβαλλομένη δέχεται ότι υπάρχει ενιαία θεώρηση όλων των πωλουμένων στοιχείων, αφού συνδέει την καταγγελία της μίσθωσης των μεταλλευτικών δικαιωμάτων ως μέρος του σχεδίου ιδιωτικοποίησης με τους παράλληλους πλειστηριασμούς και εφαρμογή του σχεδίου sort out, εν συνεχεία αποδίδει σημαίνουσα αξία στη λογιστική αξία, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, επειδή η σχέση των πωλουμένων προς τα απομένοντα περιουσιακά στοιχεία, έστω και εσφαλμένα, είναι λογιστικά 1 προς 3, γι' αυτό δεν υπάρχει συνέχεια της οικονομικής δραστηριότητας. Επίσης, δεν αιτιολογεί καθόλου την απόφασή της να θεωρήσει ότι οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού της ΝΕΑΣ ΛΑΡΚΟ δεν μεταφέρονται στον αποκτώντα φορέα, παραβλέποντας ουσιαδώς το «κοινοτικό κεκτημένο» επί του ζητήματος αυτού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ

Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2014 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-639/14)

(2014/C 395/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ε. Μπουρτζάλας, D. Waelbroeck, Α. Οικονόμου, Χ. Συνοδινός και Ε. Σαλακά, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής που περιέχονται στην από 12 Ιουνίου 2014 επιστολή της καθής προς την προσφεύγουσα και αφορούν αντίστοιχα τις δύο διαδοχικές καταγγελίες που η προσφεύγουσα υπέβαλε στην καθής κατά της παράνομης κρατικής ενίσχυσης που προέκυψε ως αποτέλεσμα, αρχικά, της εφαρμογής της υπ' αριθ. 346/2012 απόφασης της ρυθμιστικής αρχής ενέργειας της Ελλάδας και, ακολούθως, της απόφασης ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου στο πλαίσιο της μόνιμης διαιτησίας της ως άνω ρυθμιστικής αρχής ενέργειας και οι δύο εκ των οποίων υποχρέωσαν την προσφεύγουσα να προμηθεύει ηλεκτρική ενέργεια στην εταιρεία με την επωνυμία «Αλουμίνιον Α.Ε.» σε τιμή κατώτερη του κόστους της και, συγκεκριμένα, τη ρητή απόφασή της να μην ερευνήσει περαιτέρω τη δεύτερη από τις ως άνω καταγγελίες της προσφεύγουσας, με την αιτιολογία ότι ουδεμία παραβίαση των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων αποδείχθηκε, και τη σιωπηρή απόφασή της να μην ερευνήσει περαιτέρω την πρώτη από τις ως άνω καταγγελίες· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παραβίαση ουσιώδους τύπου, καθώς η καθής δεν τήρησε τις διαδικαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται για την υιοθέτηση της προσβαλλόμενης πράξης.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης όσον αφορά στο δίκαιο και στα πραγματικά περιστατικά κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, αναφορικά με το συμπέρασμα της καθής, ότι το προσαπτόμενο μέτρο δεν μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης όσον αφορά στο δίκαιο και στα πραγματικά περιστατικά κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, αναφορικά με το συμπέρασμα της καθής, ότι δεν προκύπτει η χορήγηση αθέμιτου πλεονεκτήματος προς την εταιρεία «Αλουμίνιον Α.Ε.» από το προσαπτόμενο μέτρο.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της υποχρέωσης επαρκούς αιτιολόγησης και εξέτασης όλων των συναφών νομικών και πραγματικών στοιχείων και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, ιδίως ενόψει της παράλειψης της καθής να εκθέσει επαρκώς όλους τους λόγους, για τους οποίους τα νομικά και πραγματικά στοιχεία που έθεσε υπόψη της η προσφεύγουσα δεν θεμελίωσαν την ύπαρξη της προσαπτόμενης παράνομης κρατικής ενίσχυσης και να αιτιολογήσει ενδελεχώς την ουσιώδη αλλαγή της θέσης που η ίδια η καθής είχε υιοθετήσει σε προηγούμενες υποθέσεις, όσον αφορά στην πλήρωση του κριτηρίου του καταλογισμού στο κράτος και στον υπολογισμό της τιμής προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας σε έναν καταναλωτή όπως η εταιρεία «Αλουμίνιον Α.Ε.», και της παράλειψης της καθής να διεξάγει οποιαδήποτε ουσιαστική έρευνα σχετικά με τις δύο ως άνω καταγγελίες της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2014 — NTS Energie- und Transportsysteme κατά ΓΕΕΑ — Schütz (X-Windwerk)

(Υπόθεση T-649/14)

(2014/C 395/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NTS Energie- und Transportsysteme GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Mach, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Schütz GmbH & Co. KGaA (Selters, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Μαΐου 2014, στην υπόθεση R 978/2013-1.